

אורות השבת

גליון מס' 1173

בטאון הרבנות והמועצה הדתית באר-שבע

מנהל מערכת הרב אברהם טריקי

מסכת אבות פרק ה'

פרשת השבוע בהר - בחוקותי

עורך הרב עוזיאל אדרי

דבר יו"ר המועצה הדתית

שמיטה = אמונה

פרשות בהר - בחוקותי עוסקות באמונה עמוקה המתבטאת במעשה. מצוות השמיטה מלמדת את האדם לשחרר שליטה: להפסיק לעבוד את האדמה ולסמוך על הקב"ה שיברך את השנה. זהו תרגול של ביטחון אמיתי, שבו האדם מוותר על אחיזה חומרית ומגלה שהברכה אינה תלויה רק בעשייה. בהמשך התורה מפרטת את הברכות והקללות: אם הולכים בדרכי ה' אז מגיע שפע וברכה, ואם לא אז להפך. אך העומק הוא שהקשר עם ה' הוא תהליך מתמשך, של הליכה והתמדה. המסר הוא שהאמונה נבחנת דווקא במצבים של ויתור ושל חוסר ודאות. כאשר אדם חי באמון, ביושר ובהתמדה, הוא זוכה לברכה אמיתית - לא רק בשדה, אלא גם בחייו האישיים.

בברכת לבת אלון ואבוקה עורך כרדי יו"ר המועצה הדתית באר שבע

דבר העורך

מה גורם לשמחה בשמים

וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעית? (כה, ב). אמרו רז"ל במסכת סוטה (מח, ב). כל מי שיש לו פת בסלו ואומר מה אוכל למחר אינו אלא מקטני אמונה. אומר הרבני ריי"צ את הברכה לפרנסה נתן הקב"ה, האדם צריך רק לעשות 'כלי לפרנסתו. עליו להשתדל בכל כוחו שהכלי יהיה טהור, תפילה בציבור, שמירת המצוות והכשרות בהידור, וחינוך הבנים ליראי שמים. החסיד ר' אליהו אבנר, מחסידיו של הרבני המהר"ש היה איש פשוט. פעם אחת, אמר לו הרבני, אליהו, אני מקנא בך. אתה נוסע ליריד ובשעת העסק אתה מעודד את הזולת עם איזה דבר תורה, או משמחו במילה טובה ומעוררו על לימוד התורה וחסידות, ומה נוצרת שמחה גדולה למעלה בשמים, ואת דמי התיווך הקב"ה משלם בבנים טובים ומוצלחים, ברפואה וחיים ובפרנסה טובה.

בברכת לבת אלון ואבוקה הרב עוזיאל אדרי רב המרכז הרפואי "סורוקה" וק"ק "שבטי ישראל" שכונה יא' באר שבע

זמני הדלקת הנרות

פרשת השבוע: בהר - בחוקותי	הפטרה:
ה' עוזי	כניסת השבת:
19:07	יציאת השבת:
19:59	רבנו תם:
20:51	

עפ"י בקשתו של מורנו המרא דאתרא הגאון רבי אברהם דרעי שליט"א אנו ממשיכים להביא מתורתו של רב העיר מו"ר הגאון רבי יהודה דרעי זצוק"ל

עמלה של תורה

אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם (ויקרא כו, ג)

אם בחקתי תלכו: יכול זה קיום המצוות, כשהוא אומר ואת מצוותי תשמרו וגו' הרי קיים המצוות אמור, הא מה אני מקיים אם בחקתי תלכו - שתהיו עמלים בתורה. (רש"י)

המקור לדברי רש"י הללו, הוא מדברי התורה כהנים (שם). ועוד שנינו בתורת כהנים שם: 'אם בחקתי תלכו, מלמד שהמקום מתאוה שיהיו ישראל עמלים בתורה'. וצריך ביאור מניין לת"כ דהאי קרא מיירי דוקא בלימוד תורה מתוך עמל - 'שתהיו עמלים בתורה', דילמא מיירי רחמנא בלימוד תורה גרידא. וגם בדרשא בתרא צריך ביאור, מניין למד הת"כ 'תוספת' זו והיכן רמוז בהאי מקרא - שהקב"ה 'מתאוה' שיהיו ישראל עמלים בתורה. ונראה לפרש בס"ד דשתי הדרשות הללו משלימות זו את זו, והכי פירושו: אחר שהוכיח הת"כ מתוך כפילות הכתוב דתירתי בעי רחמנא - 'תלמוד תורה' יקיים מצוות, א"כ על כרחך דהאי תלמוד תורה האמור בבאן לא סגי בלימוד גרידא הנצרך לדיעת התורה אלא טפי בעי רחמנא והוא 'העמל' בעצם לימוד התורה, ש"א"כ מדוע הוצרך רחמנא לצוות על זה תיפוק ליה שהוא בכלל יקיים המצוות, שהרי אי אפשר לקיים מצוות בלא ידיעת התורה. ומה למד הת"כ דעל כרחך האי אם בחקתי תלכו דאמר רחמנא - היינו שתהיו 'עמלים בתורה'. ועפ"י אתי שפיר מה שהוסיף הת"כ לדרוש מכאן שהמקום 'מתאוה' שיהיו ישראל עמלים בתורה, שכן אחרי שהכרחנו דהאי קרא מיירי בעמל התורה, א"כ על כרחך צריך לומר דכל 'הברכות' האמורות בפרשה זו, כמוניס בעיקר למי שעמל בתורה. וכגון חלילה כל 'האזהרות' האמורות בפרשה זו, לא באו אלא על ביטול 'עמלה' של תורה, כמבואר להלן ברש"י עה"פ וואם בחקתי לא תלכו - 'שלא תהיו עמלים בתורה', ע"ש. ומה למד הת"כ דהמקום 'מתאוה' לעמלה של תורה, שהרי אין לך ביטוי של כמיהה והשתוקקות גדול יותר מכל הברכות וכגון כל האזהרות שהקב"ה הבטיח כדי שיהיו ישראל עמלים בתורה.

הנה כי כן לפנינו שני גדרים במצוות תלמוד תורה: תורה הנלמדת מתוך 'ציווי' והיא בכלל תרי"ג מצוות, ותורה הנלמדת מתוך 'חביבות' עד כדי עמל ויגיעה אין סופית. כמו כן מוכח לפנינו, שהחילוק בין שני הגדרים הללו - גדול הוא עד מאוד, שכן מי שעמל בתורה מתוך חביבות חלים עליו כל הברכות שבתורה - וכנגדו העוסק בתורה רק מתוך ציווי חלים עליו כל התוכחות הנוראות רח"ל.

שוב אשוב להראותך עונק תביעה זו, מתוך דברי רש"י בגמ' דשבת (פח, א). דהנה דרש רבא (שם): 'למימינין בה סמא דחיי למשמאילים סמא דמותא'. ופי' רש"י: 'למימינין, עסוקין בכל כוחם וטרודים לדעת סודה כאדם המשתמש ביד ימינו שהיא עיקר', ע"ל. ודברי רש"י הללו מבהילים הם בתוכם, שכן הגע עצמך באדם אשר הוגה בתורה יומם ולילה אלא שאינו עמל בה בכל כוחו ואינו טרוד כל צורכו לדעת סודה, לא מבעיא שאינו זוכה לכל המעלות השמורות לעוסקים בה אלא אף תורתו הופכת לו ל'סלסמוות' ח"ו. ואני הקטן לא ידעתי מנא ליה לרש"י האי סכינא חריפתא, דחן אמת דלישנא ד'משמאילים' מורה כן שהרי יד שמאל של האדם ראויה היא לשימוש אלא שאינה חשובה כדי ימינו, מכל מקום אכתי מני'ל לפרש כן, דילמא מיירי רבא במי שאינו לומד תורה כלל מפני שהתורה היא 'טפלי' בעיניו כיד שמאל של האדם. ברם עפ"י דבריו לעיל מתוך דברי רבינו יונה, ניחא שפיר, שכן אם איתא שהתורה אינה חשובה בעיני האדם כדי ימינו שהיא 'עיקר', א"כ מה לי שהיא עוסק בה תמיד הרי מאחר והתורה היא 'טפלי' בעיניו, אות הוא שאינו לומד בה אלא מתוך 'ציווי' ולא מתוך 'חביבות', וכדפי'.

ברם גם אחר כל הדברים האלה, אכתי הלב מתקשה להבין כיצד לימוד תורה מתוך 'חביבות' - הוא המקור לכל הברכות שבתורה, ואילו לימוד תורה רק מתוך 'ציווי' - הוא המקור לכל התוכחות שבתורה, כדמוכח לעיל מדברי הש"ס ורש"י.

והקרוב אלי בזה הוא, שאין כאן מערכת של שכר ועונש, שהרי גמ' ערוכה היא לפנינו (קידושין לא, א): 'שכר מצוות בהאי עלמא ליכא, שאין משלמין שכר מצוות בעולם הזה כי שכרו שמור לעולם הבא'. וכן דרשו בגמ' (נבואה זהו ג, א) עה"פ 'אשר אנכי מצוך היום לעשותם' (דברים ז, יא) - 'היום לעשותם ולא היום לקבל שכר', ע"ש. וא"כ על כרחך שכל הברכות המפורשות בתורה במי שלומד תורה, אינן משום קיום מצוות תלמוד תורה, אלא על תוספת 'העמל' שאדם מוסיף מדליה מתוך חביבות התורה. ומאידך כל התוכחות הנוראות המפורשות בתורה, אין בהם תפילה משום עונש למי שלומד תורה רק מתוך ציווי, אלא הוא מפני שאינו מנוג ונמצא חשוף לכל הפגעים, שהרי אין משלמין שכר מצוות בעוה"ז ובכלל זה גם מה שהבטיחו בגמ' (סוטה כא, א): 'תורה אגוני מגנא ואצולי מצלא, ודווקא היטב כי זה ברור.

ודע שכור המבחן שבין הלומד תורה מתוך 'חביבות' - למי שלומד רק מתוך 'ציווי', אינו ניכר רק בעמל התורה, אלא גם במה שהוא מוכן להתאמץ כדי ללמודה לאחרים. וזה שאמר הכתוב (דברים לז, ט) 'ועתה כתבו לכם את השירה הזאת - ולמדה את בני ישראל, והיינו שרק מי שמחבב את התורה כשירת חינו, אזי הוא מלמדה לאחרים, הנה שאינו מצווה אלא ללומדה לעצמו 'ודברת בס' (דברים ז, ז) או לבנו 'ושננתם לבניך' (שם). ואפשר שזה רמז בחתימת הכתוב (שם) 'למען תהיה השירה הזאת לעד בבני ישראל, והיינו ע"י שמלמד תורה לאחרים, זהו האות והעדוה שהגיע להכרה שהתורה היא שירת חינו עלי אדמות, וחב"ן.

מתק סיפון "אורות פפילוס"

אורות הכשרות

הרבנות והמועצה הדתית באר-שבע
מחלקת הכשרות

לשאלת רבים

המקומות המפורטים מטה **אינם תחת השגחת הרבנות באר שבע ואין אנו אחראים על הנעשה במקום (כשרותית הלכתית)**
[הרשימה לפי א-ב]

אטליז ז'קי פחימה

שוק עירוני

אטליז יעקב אטיאס

שוק עירוני

אטליז סרוסי איתן

דרך חברון 4 מתחם תחנת דלק yellow

אטליז סרוסי ניסים

שוק עירוני

ארומה דרייב - אספרסו בר

במתחם תחנת פז הנשיאים

בורקס העגלה

מרכז אורן

בורקס סגולה

במתחם תחנת פז הנשיאים

ז'ק מלך הפלאפל והפול

שוק עירוני

מסעדת יקוטה

עיר העתיקה מורדי הגטאות 27

סופר דבאח בבעלות סאלה דבאח

מתחם איקאה רחוב ירדן 24

סופר קינג סטור

רחוב קישון 1

פיצה דומינוס

דרך חברון 4 מתחם תחנת דלק yellow + סניף גב-ים

פיצה עגבניה

מרכז ביג

פיצוחי באסם

שוק עירוני

פיצוחי הללויה

רח' העליה 9 שכונה ה'

קונדיטורית הפיקוד אומי

עיר העתיקה, הפלמ"ח 107

שווארמה מקס

מרכז ביג

כמו כן אין לסמוך על שילוט "כשר" אלא יש לדרוש תעודת כשרות מקורית בתוקף ובצירוף הלוגרמה

בברכה מחלקת הכשרות באר שבע

הוסרה ההשגחה

פיצה פצץ

קניון אביה

ומהיום אין לנו שום פיקוח ואחריות על המוצרים הנמכרים בעסק הנ"ל

אורות הפרשה

עמל התורה

אם בחוקתי תלכו' (כו, ג). כתב ב'תורת כוהנים' תניא, 'אם בחוקתי תלכו' יכול אלו המצוות, תלמוד לומר 'ואת מצוותי תשמרו ועשיתם אותם', הרי מצוות אמורות, הא מה אני מקיים 'אם בחוקתי תלכו' שתהיו עמלים בתורה.

השפינה מדברת

אם בחוקתי תלכו' (כו, ג). אומר הרבי הרי"צ מפרש רש"י שתהיו עמלים בתורה. הלומד גמרא צריך להרגיש כאילו הוא יושב "במתיבתא קדישא" ושומע את השכינה מדברת מתוך גרונו של התנאים והאמוראים. הרגשה זו גורמת תחושה של דרך ארץ לפני הסוגיה. גדולת נותן התורה מרחפת במוח, וחיבת קדושת התורה נרגשת בלב.

רעב מתמיד

אם בחוקתי תלכו' (כו, ג). אומר רבי מנחם מנדל מקוצק זיע"א מפרש רש"י שתהיו עמלים בתורה. הלשון השגורה על 'למדן' היא 'ימלא כרסו בתורה'. מדוע 'כרסו' ולא 'ראשו', כי הכרס, אף שאכלה אתמול, בכל זאת מחדשת היום את רעבונה. כן צריך הלומד להיות רעב יום יום לתורה.

לא להיות ארון

אם בחוקתי תלכו' (כו, ג). אומר רבי שמחה בונם מפשיסחה זיע"א מפרש רש"י שתהיו עמלים בתורה. הלומד תורה ואינו מקיימה דומה לארון ספרים גם הארון מחזיק את כל התורה כולה, אבל אין לו ולה דבר.

לא מתאים

אם בחוקתי תלכו' (כו, ג). אומר הרבי הרי"צ מפרש רש"י שתהיו עמלים בתורה. לא מתאים לבעל בית ללבוש בגד מכוער, ולא מתאים לו שלא ללמוד כל יום גמרא. ה'מתאים' וה'לא מתאים' הרוחני צריכים להיות לפחות כמו ה'מתאים' וה'לא מתאים' הגשמי.

חקיקה בזיכרון

אם בחוקתי תלכו' (כו, ג). אומר בעל התניא זיע"א מפרש רש"י שתהיו עמלים בתורה. מי שרוצה שיהיה הקב"ה שוכן בקרבו תמיד גם שעוסק בצורכי הגוף, יחקוק דברי תורה בזיכרונו שכן "אורייתא וקודשא בריך הוא כולא חד".

הדרך הטובה מפולן

אם בחוקתי תלכו' (כו, ג). אומר רבי אברהם מסוכוצ'וב זיע"א מפרש רש"י שתהיו עמלים בתורה. מפרש רש"י שתהיו עמלים בתורה. יש הרבה דרכים בעבודת הבורא, אבל הטובה שבכולן הוא לימוד התורה.

העמל מצמיח פירות

אם בחוקתי תלכו' (כו, ג). אומר ה'ישמח ישראל' מפרש רש"י שתהיו עמלים בתורה. עמל ויגיעה בתורה מצמיחים פירות. הפירות הם המידות הטובות אשר האדם זוכה בהן על ידי עמלו ויגיעתו בתורה.

מקדש ומפון לטפינה

אם בחוקתי תלכו' (כו, ג). מפרש רש"י שתהיו עמלים בתורה. כתב בספר התניא מי שקובע עיתים לתורה ביום ובלילה, כפי הפנאי, זוכה להיות מקדש ומפון לשכינה פעמיים בכל יום, ועליו לשמור ולהודות על כך.

לא תשבעו

אם בחוקתי תלכו' (כו, ג). מפרש רש"י שתהיו עמלים בתורה. אומר בעל התניא זיע"א 'ואכלתם ולא תשבעו' (כו, כו). 'ואכלתם' זה לימוד התורה, שנמשלה ללחם, 'ולא תשבעו' ככל שתלמדו לא תשבעו, אלא באהבתה תשגו תמיד, לחזור עליה פעמים רבות ובכל פעם יהיו דברי התורה בעיניכם כחדשים.

התורה מפאגה למעשים

אם בחוקתי תלכו' (כו, ג). אומר רבי צבי הירש מליסקה זיע"א מפרש רש"י שתהיו עמלים בתורה. יהודי, גם אם אינו זהיר במצוות, כל זמן שהוא עמל בתורה, 'גדול תלמוד שמביא לידי מעשה' התורה תביאו בסופו של דבר לעשות ולקיים את רצונו של מקום. זהו שנאמר 'אם בחוקתי תלכו' שתהיו עמלים בתורה, ממילא יהיה 'ואת מצוותי תשמרו ועשיתם אותם', כי המאור שבתורה מחזירו לטובה.

העיקר ללכת

אם בחוקתי תלכו' (כו, ג). אומר ה'נפלאות חדשות' מפרש רש"י שתהיו עמלים בתורה. מדוע נאמר הלשון 'תלכו' ולא 'תלמדו' או 'עייסקו' בתורה, כי העיקר הוא ההליכה. מהיקף ההליכה והעלייה מדרגה לדרגה יודעים את גודל העמל שמשקיעים בלימוד.

קביעות נוגעת בנפש

אם בחוקתי תלכו' (כו, ג). אומר הרבי הרי"צ מפרש רש"י שתהיו עמלים בתורה. קביעות עיתים לתורה בכל יום ויום הכרחית מאוד. בקביעות עיתים לתורה בכל יום חיביבים הכול, ואין איש רשאי לפטור את עצמו ממנה. הדבר נוגע ממש בגשמיות וברוחניות, וגם בנפש ממש.

לקיים בנו חכמי ישראל

הציבור נקרא להמשיך להעתיק בתפילה לרפואת הרה"ג יוסף דהאן שליט"א בן רחל בתוך שאר חולי עמו ישראל

אורות ההלכה

עפ"י בקשתו של מורנו המרא דאתרא הגאון רבי אברהם דרעי שליט"א
אנו ממשיכים להביא תשובות הלכתיות משולחנו של מורנו המרא דאתרא
הגאון הגדול רבי יהודה דרעי זצוק"ל

הלכות בשר וחלב - ג'

האם שיעור החלב המרוכז באבקה נמדד גם במים המהול בה?

נחלקו הפוסקים האחרונים כיצד משערין את החלב המרוכז באבקה: י"א שיש לאמוד גם את המים שנמהל באבקה עד כדי הפיכתו לחלב, כלומר אם יש בכפית אבקה כדי להפוך כוס של מים לחלב אזי צריך ששים כנגד כל המים שבכוס. וי"א שא"צ לשער אלא ששים כנגד האבקה. ולפי הנראה המיקל בזה יש לו על מי לסמוך.

האם תערובת החלב בלחם יש בו משום ביטול איסור לכתחילה?

גם בזה נחלקו הפוסקים: י"א שאין לערב חלב בעיסה אפילו פחות משישים, מפני שהוא מבטל איסור לכתחילה. אך י"א שאין בזה משום ביטול איסור לכתחילה, משום שהוא ביטול היתר והיתר. ועל כן גם בזאת יאמר, שהמיקל בזה יש לו על מי לסמוך.

האם מותר לבטל איסור לכתחילה על ידי גוי?

עכ"ם שביטל האיסור בשישים שלא בשליחות ישראל, רבו הפוסקים המתירים, וכ"ע עיקר בדיעת השו"ע. ועכ"פ אם נתקיימו בו תרתי לקולא, כגון שהביטול היה היתר בהיתר וגם נעשה ע"י גוי, יש לנו צד גדול להקל בו לדעת רוב הפוסקים ובכללם השו"ע והרמ"א.

האם איסור חלב נכרי כולל גם אבקת חלב?

לדעת רבים מן הפוסקים האחרונים, אין להחמיר באבקת חלב עכ"ם (במקום שאין לחוש לחלב טמא). אך יש המחמירים גם באבקת חלב - כדן חלב עכ"ם. והמחמיר בזה תבוא עליו ברכה.

האם במקום שאין לחוש לחלב טמא יש להקל בחלב נכרי?

יש אומרים כיון שבוה"ז אין לחוש לחלב טמא, הרי שבטלה גזירת חכמים בחלב עכ"ם. אך י"א דאע"פ שהטעם בטל מ"מ הגזירה לא בטלה לפי שהיתה במנין. ולפי הנראה, יש לחוש לדעת המחמירים במקום האפשר.

האם 'מילתא דעבידא לטעמא' לא בטיל גם כשברור שאינו נ"ט בתבשיל?

גם דברים דעבידי לטעמא כגון תבלינים וכדו', בטלים בשישים כל שידוע בבירור שאין נותנים טעם בקדירה. אבל כל שמורגש בהם הטעם הקדירה אסורה, אע"פ שהיא בקדירה יותר משישים כנגדם.

האם דין זה נוהג בכל דבר המיועד לטעם או רק בתבלין ופלפלין?

דין 'מילתא דעבידא לטעמא', אינו נוהג אלא בתבלין ופלפלין. אבל שומן של איסור או שאר דברים דעבידי לטעמא, בטלים הם בשישים כאשר איסורים אע"פ שמורגש טעמם בקדירה.

מה הדין בזה לגבי 'מילתא דעבידא לחזותא'?

מילתא דעבידא לחזותא, כל זמן שחזותו מוכיחה עליו, אינו בטל אפילו באלף.

האם דין זה נוהג גם באיסור בשר וחלב?

דין 'חזותא' אינו נוהג אלא כשהאיסור הוא מחמת עצמו, אבל בשר וחלב שאינם אסורים מצד עצמם בטלים בשישים.

האם יש לחוש למראה הלחם או כיתוב באריזה משום מראית העין?

לפי הנראה בדיעת רוב הפוסקים, אין לנו לגזור משום מראית העין, וזאת מה שנתבאר בשי"ס להדיא. לפיכך לדעת שמעובר בו חלב פחות משישים ונתקיימו בו כל תנאי היתר הנ"ל, אין לאוסרו משום מראהו או משום הכיתוב וציוור שעי"ג אריותו.

ש. - מה גודרי האיסור של פת שנילושה בחלב?

ת. - אין לשון עיסה בחלב, שמו יבוא לאוכלה עם הבשר. ואם לש, כל הפת אסורה אפילו לאוכלה לבדה. בד"א כשהיו החתיכות גדולות, אבל כל שהיו החתיכות קטנות באופן שיכול לאוכלן כל אותו היום, הרי זה מותר אע"פ שלא עשה בהם שום שינוי. ואם עשה בהם שינוי הניכר, הרי זה מותר אפילו בחתיכות גדולות.

ש. - האם מותר ללוש מעט חלב בעיסה באופן שנתבטל בשישים?

ת. - לדעת רבים מן הפוסקים, מותר לכתחילה ללוש חלב בעיסה, כל שהיה החלב מועט באופן שיש בעיסה ששים כדי לבטלו. וכן נראה עיקר ההלכה. אך יש מי שהחמיר בזה. ועכ"פ לדברי הכל אין להתיר אא"כ ברור שיש בעיסה ששים כנגד החלב, ועל הטעם לחוד אין לסמוך. לפיכך אם ידוע שיש בו יותר מאחד משישים חלב, אין להקל כלל אע"פ שאין טעם חלב בפת.

ש. - האם שינוי שנעשה בצורת הפת לאחר אפייתו מועיל כדי להתירו?

ת. - שינוי שנעשה בצורת הפת לאחר אפייתו, אינו מועיל כדי להתירו, ממני שכבר נאסר הפת.

ש. - האם היכר שעל גבי האריזה מועיל להתיר פת שנילושה בחלב?

ת. - כאמור אין מועיל שינוי הניכר בפת כדי להתירו אא"כ נעשה קודם אפייתו, אבל לאחר אפייתו אין מועיל בו שום שינוי ואצ"ל שאין מועיל שינוי שעי"ג האריזה כגון כיתוב או ציור כד חלב וכדו', מפני שכבר נאסר הפת.

"נר ה' נשמת אדם"

העלון מוקדש לזיכרו ולעילוי נשמתו של כב' המרא דאתרא וראב"ד ב"ש

הגאון הגדול רבי יהודה דרעי זצוק"ל

בר אסתר

ת.נ.צ.ב.ה

"נפשו בטוב תלין זורעו ירש ארץ"

הילולא דצדיקייא הרה"ג רבי חיים חורי זצוק"ל נלב"ע כ"ה אייר

רבי חיים חורי נולד בתשרי תרמ"ה (1885) לאביו אברהם זקן ולאמו מבירכה והוא בן יחיד, באי גירבה. בצעירותו למד אצל חכם משה זקן מאוזו וחכם פראגיי עלוש, ובמקביל עבד בדפוס. בשנת תרס"ג (1903), בהיותו בן 18 הוסמך לרבנות והתמנה למורה ושליח ציבור בקהילת גאבס, בדרום תוניסיה. בהמשך חזר לגירבה והחל לכהן כרב וכדיין. בשנת תרפ"ז (1926) נקרא הרב לחזור ולשמש כרב בגאבס בעקבות עזיבתו של רבה של הקהילה חכם יצחק בוקבזזה. **רבי חיים חורי** נישא פעמיים. מאשתו הראשונה נולדו לו שתי בנות ומאשתו השנייה נולדו לו שבעה בנים וארבע בנות. חלקם נפטרו בגיל צעיר מאוד. **רבי חיים חורי** הקים את ישיבת 'תורה וחיים' וכן מוסדות צדקה וחסד. **רבי חיים חורי** דאג לעניי הקהילה, עסק בחינוך ובהדפסת ספרים והפצתם, וייסד קופה מכספי ציבור למימון הוצאת ספרים לאור. חכם חיים חורי הקפיד להיות תמיד ראשון התורמים על מנת לשמש כדוגמה ונדע כדרשן בחסד עליון. במלחמת העולם השנייה, הנהיג את קהילתו בגאבס, תחת השלטון הנאצי. **רבי חיים חורי** היה ידוע באהבתו לארץ ישראל, לחכמה ולשליחיה. היה מחבבי אגודת 'עטרת ציון' לשקפה בלימוד השפה העברית ובעבודת אדמה כהכנה לקראת עלייה לארץ ישראל. **רבי חיים חורי** תמך באופן נלהב בעלייה לארץ ישראל, וביטוי שימש כתחנת מעבר לעולים בלתי-גאליים מטריפולי לארץ ישראל. בשנת תשט"ו (1954), בהיותו בן שבעים, זכה ונבחר לראש **רבי חיים חורי** התגורר תקופה קצרה בבית בנו בבני ברק, ולאחר מכן התיישב בבאר שבע. **רבי חיים חורי** תרגם ספרים רבים ביניהם 'ציפורן שמיר' למרן החיד"א ז"ל, וחיבר שלושה ספרים: 'דרך חיים' - על התורה והש"ס; 'חסד ואמת' דרושים וביאורים לזכר חכמים שונים ונפלאות גדולות; 'כשנתאים לאחר עלייתו ארצה בכ"ה אייר-תשי"ז (1957), השיב את נשמתו ליוצרה בגיל 82 ונקבר בבאר שבע.

מנפלאותיו של רבנו חיים חורי זיע"א

מקרה שקרה לאבי כהן. אבי היה משמש עוד מימי בחרותו בערי טוניס כחובש וכאח מוסמך אשר טיפל באחיו היהודים ואף במוסלמים שהיו צריכים את עזרתו. בין מטופליו היה **רבי חיים חורי זצוק"ל** שהיה סובל מדלקות שונות בגפיו וכהן טיפל בו במסירות רחף את רגליו והחליף לו תחבושות מדי יום. כמובן שרבנו **רבי חיים חורי** הודה לו על כך ואיחל לו הצלחה וברכו שזכות הטיפול בו ובאחיו היהודים תעמוד לו לדורות. לפני מספר שנים מר כהן אושפז בבית חולים עקב נפילה וחבלה בראשו. באחד הלילות כאשר הייתי ליד מיטתו קרא לי אבי ושאל איפה הרב? לא הבנתי על מה מדובר וחשבתי שאבי אולי חולם, אך נשאלתי שוב ולא ידעתי מה להשיב ועל מה? אבי חזר על השאלה ושאל איפה הרב ולאן הוא הולך? וישאלתי על איזה רב אתה שואל? ואבי לחש הרב חיים חורי? צמרמורת עברה בגופי על כך שאבי בשעותיו הקשות שואל על הרב שלא ראה למעלה מחמשים שנה. השבתי לו שהרב נפטר והוא לא נמצא אתנו. אך אבי התעקש ואמר שהרב היה הרגע ליד מיטתו ואמר לו שכשם שהוא עזר לו וטיפל בו בחוף לארץ זכות זו תעמוד לו והוא בעזרת ה' יתברך יצא במהרה מבית החולים ואכן כך היה, אבי ברוך ה' עומד על רגליו ומתפקד לבד. **והכל בזכות גמילות חסדים לכבוד עם ישראל ולכבוד רבנו הרב חיים חורי זיע"א.**

נשים עקרות רבות. לאחר שהתפללו על קברו של הרב הקדוש **רבי חיים חורי זיע"א**, נפקדו בזש"ק ונתנו לרך הנולד את השם "**חיים**" כהכרת הטוב לישועה שזכו בזכות הצדיק. גבי עטיה התגוררה בחולון. שהיתה נשואה שבע שנים, ועדיין לא נפקדה. נואשת, החליטה לנסוע ולהתפלל על קברו של הצדיק. בהגיעה לציון, פגשה את בנו של הרב, ובקשה ממנו שיתן לה חוט להקיף את הקבר ועל פי האגדה העממית הקפת הציון הקדוש עם חוט עזר לבעיות הפוריות). גברת עטיה קיבלה את החוט, הקיפה את הקבר ואחר כך חזרה לביתה. שישה חודשים לאחר מכן, בהילולה השנתית, ראה בנו של הרב, איש מתקרב לקראתו. האיש סיפר לו, "הודות לצדיק, אשתי נפקדה". בנו של הרב כיון שלא יודע מי האיש ביקש ממנו לפרט יותר, והלה סיפר: שמי עטיה מחולון, אשתי הייתה פה לפני חצי שנה וביקשה ממך חוט... איך זה, שלאחר נס כזה אתה בא לבד? - לא, השיב, אשתי עומדת מאחורי, אני מגן עליה מפני העומס. ואכן, **האישה הרימה את ידה וכוונה אותה לעבר הציון, להביע את תודתה לקב"ה ולצדיק.**

**יהי רצון שזכות הצדיק תגן בעד כל עם ישראל
אמן ואמן.**

הרבנות והמועצה הדתית
מחלקת המקוואות

הודעה חשובה
עקב שיפוץ הנעשה לרווחת הנשים
" במקווה יא' "
רח' דוד צבי פנקס 3 (רחבת שטרית)
הרינו מודיעים שהמקווה יהיה סגור
בכל ימות השבוע כולל בערב שבת ובערב חג
החל מיום א' טז' אייר תשפ"ו (03.05.2026)
וזאת עד להודעה חדשה!

ניתן לפנות לכל המקוואות בעירנו
הפתוחים כרגיל.

"מקווה תורן"
עד להודעה חדשה

יהיה בשכונת **כלניות**
(עד השעה 23:00 בשעון חורף)
(ועד השעה 24:00 בשעון קיץ)
רח' דר' ג'ין קלוס פישמן 55
שכונת כלניות
טלפון: 08-6673808

לבידורים דחופים בלבד ניתן לפנות
לגב' ויויאן ממן תחי' 0547218919

בתפילה שנזכה להמשיך לשפר
את שירותי הדת בעירנו הק'
עופר כרדי
יו"ר המועצה הדתית

לוח זמנים שבועי

שבת קודש	יום ו'	יום ה'	יום ד'	יום ג'	יום ב'	יום א'	לוח הזמנים
שבת קודש	16.5.26	15.5.26	14.5.26	13.5.26	12.5.26	11.5.26	מדויק לבאר-שבע
4:18	4:19	4:20	4:21	4:21	4:22	4:23	עלות השחר
4:26	4:27	4:28	4:29	4:29	4:30	4:31	זמן טלית ותפילין
5:50	5:51	5:52	5:52	5:53	5:53	5:54	זריחה - הנץ החמה
8:28	8:28	8:28	8:29	8:29	8:30	8:30	סוף ק"ש לדעת מג"א
9:09	9:09	9:10	9:10	9:10	9:11	9:11	סוף ק"ש להתיניא והגר"א
10:18	10:19	10:19	10:19	10:19	10:20	10:20	סוף ברכות ק"ש
12:37	12:37	12:37	12:37	12:37	12:37	12:37	חצות יום ולילה
13:12	13:12	13:12	13:12	13:12	13:12	13:12	מנחה גדולה
18:23	18:23	18:22	18:22	18:21	18:20	18:19	פלא המנחה
19:33	19:32	19:31	19:31	19:30	19:29	19:29	שקיעה
19:49	19:48	19:48	19:47	19:46	19:46	19:45	צאת הכוכבים

במלאת 69 שנים לכניסת מורנו ורבנו הצדיק הקדוש זצוק"ל

נס

ההילולת
רבנו חיים חורי

העליה לציון הצדיק תתקיים אי"ה
בחסות מר רוביק דילוביץ', ראש העיר באר שבע
ובחסות מר עופר כרדי, יו"ר המועצה הדתית באר שבע

ביום שני, כ"ד אייר תשפ"ו
11/5/26

בבית העלמין הישן באר שבע

הרה"ג רבי אברהם דרעי שליט"א, הרב הראשי לב"ש וחבר מועצת הרבנות הראשית לישראל
הרב וורם כהן שליט"א, הרב של שכ' רמות
מר עופר כרדי, יו"ר מועצה הדתית ב"ש
מר שלומי נומה, סגן ופ"מ ראש העיר
הרב שמעון טובול שליט"א, סגן ראש העיר של ב"ש וחבר מועצה
הרב אשרי אביכור שליט"א, סגן ראש העיר של ב"ש וחבר מועצה
רבנים / סגני ראש העיר / חברי מועצת העיר / חברי כנסת

תזמורת פייטנים ידועים ילוו את אירועי ההילולה

העברת שמות לברכה / לתיאום הקמת דוכנים ביום ההילולה
טל: 08-6230858

ישיבת רבנו חיים חורי זצוק"ל | רח' שרה אמנו 8 | ת.ד. 155 ב"ש
טל: 08-6230858 | <https://nedar.im/7002779>

באר שבע
הרבנות
המועצה הדתית

הרבנות והמועצה הדתית באר שבע

הציבור היקר מוזמן להשתטח על קבר הצדיק
רבנו חיים חורי זיע"א

ואנו מבקשים בכל לשון של בקשה
אנא! לשמור על קדושת המקום וגדרי הצניעות
וכן לא לזרוק שיירי מאכל סמוך למצבות
וזכות הצדיק תגן בעדכם אלף המגן אמן.

בברכת ברוכים הבאים
עופר כרדי
יו"ר המועצה הדתית